

30. april 2019

18/07154

ENERGIKLAGENÆVNETS AFGØRELSE

Stadfæstelse af Forsyningstilsynets afgørelse af 28. august 2018 vedrørende tilbagebetaling af overdækning

Energiklagenævnet har modtaget en klage fra [xxx] (herefter klager) over Forsyningstilsynets afgørelse af 28. august 2018, hvor Forsyningstilsynet afviser at foretage sig yderligere i anledning af klagers henvendelse.

Energiklagenævnet stadfæster Forsyningstilsynets afgørelse.

ENERGIKLAGENÆVNET

NÆVNESEN HUS

Toldboden 2

8800 Viborg

Tlf. 72 40 56 00

CVR-nr. 37 79 55 26

EAN nr. 5798000026070

ekn@naevneneshus.dk

www.naevneneshus.dk

1. Klagen til Energiklagenævnet

Energiklagenævnet modtog den 13. september 2018 en klage over Forsyningstilsynets afgørelse af 28. august 2018. Ved afgørelsen afviste Forsyningstilsynet at foretage sig yderligere i anledning af klagers henvendelse vedrørende tilbagebetaling af overdækning hos Uggelhuse-Langkastrup Kraftvarmeværk. Forsyningstilsynet begrundede afvisningen med, at klagers henvendelse ikke indeholdt noget nyt i forhold til de klager, som Energitilsynet¹ tidligere havde behandlet og afgjort vedrørende Uggelhuse-Langkastrup Kraftvarmeværks prisfastsættelse og tilbageføring af overdækning for årene 2015, 2016 og 2017.

2. Sagens oplysninger

Den 24. august 2017 rettede klager henvendelse til Energitilsynet vedrørende manglende tilbageførsel af overdækning til forbrugerne hos Uggelhuse-Langkastrup Kraftvarmeværk. Energitilsynet medgav ved afgørelse af 15. september 2017, at prisfastsættelsen skulle undersøges nærmere. Energitilsynet anførte derfor, at Energitilsynet ville drøfte prisfastsættelsen med værket. Energitilsynet konstaterede på samme tid, at klager ikke havde partsstatus.

Ved e-mail af 12. august 2018 med opfølgning i e-mail af 20. august 2018 rettede klager henvendelse til Forsyningstilsynet vedrørende prisfastsættelsen ved Uggelhuse-Langkastrup Kraftvarmeværk. Klagen vedrørte den omkostningsfordeling, som værket anvendte ved tarifieringen af priserne, ligesom klager påpegede, at det ikke fremgik af årsopgørelsen, hvad priserne blev på baggrund af værkets endelige regnskab for året. Ydermere anførte

¹ Forsyningstilsynet overtog Energitilsynets opgaver pr. 1. juli 2018.

klager, at det ikke fremgik klart af årsopgørelsen, hvordan overdækningen fra år 2015, 2016 og 2017 kom tilbage til de fjernvarmeforbrugere, der var med til at betale til overdækningen.

Forsyningstilsynet afviste ved afgørelse af 28. august 2018 at foretage yderligere i anledning af klagers henvendelse. Forsyningstilsynet begrundede afvisningen med, at klagers henvendelse ikke indeholdt noget nyt i forhold til de klager, som Energitilsynet tidligere havde behandlet og afgjort vedrørende Uggelhuse-Langkastrup Kraftvarmeværks prisfastsættelse og tilbageføring af overdækning for 2015, 2016 og 2017.

3. Klagers bemærkninger

Klager har i relation til klagen anført, at klagen drejer sig om det punkt i Forsyningstilsynets afgørelse, der vedrører udbetaling af overdækningen. Klager anfører, at overdækningen ikke er udbetalt til de forbrugere, der har indbetalt pengene, hvilket ifølge klager må være mere end rimeligt.

4. Forsyningstilsynets bemærkninger

Forsyningstilsynet forstår klagen således, at Forsyningstilsynet ikke har undersøgt, om tilbageførslen af overdækningen er blevet tilbageført til de forbrugere, der havde betalt overdækningen. Forsyningstilsynet bemærker her til følgende:

”I den indbragte afgørelse af 28. august 2018 i sagens akt 16 meddelte Forsyningstilsynet klager, at der i klagers henvendelse forud for afgørelsen ikke var noget nyt i forhold til de efterhånden omfattende undersøgelser af prisfastsættelsen hos Uggelhuse-Langkastrup Kraftvarmeværk a.m.b.a., som Energitilsynet, nu Forsyningstilsynet, har gennemført på baggrund af flere klager fra værkets fjernvarmeforbrugere.

...

Det fremgik også af den indbragte afgørelse, at Forsyningstilsynet ikke havde indvendinger til den måde, som overdækningen var tilbageført på.

Baggrunden herfor var, at klager tidligere havde klaget til Energitilsynet med påstand om, at overdækningen blev tilbageført over de faste priselementer i fjernvarmetariffen, og ikke over det variable priselement i tariffen, det vil som anført sige MWh prisen.

I afgørelse af 15. september 2017 med senere opfølgning prøvede Energitilsynet klagers påstand. Energitilsynets afgørelse af 15. september 2017 er vedhæftet svarmailen af dags dato til Energiklagenævnet. Ligeledes prøvede Energitilsynet i afgørelse af 28. august 2017 (2017) tilsvarende påstand fra en anden fjernvarmeforbruger hos Uggelhuse-Langkastrup Kraftvarmeværk a.m.b.a. ...

Energitilsynets konklusioner om tilbageførslen af overdækningen fremgår blandt mere af de vedhæftede afgørelser og af opfølgningsmailen til klager.

Til klagers beregninger skal Forsyningstilsynet bemærke, at Uggehuse-Langkastrup Kraftvarmeværk a.m.b.a. ikke havde kostægte tarifiering. Det giver derfor ikke - som klager gør - mening krone for krone at prøve at afstemme de tarifierede priser med de variable og faste omkostninger i budgetterne og priseftersvisningerne. Den omstændighed er omtalt i den vedhæftede afgørelse til klager af 15. september 2017.

I beregningerne tager klager heller ikke højde for, at værket anmeldte nye priser i løbet af de enkelte varmeår. Eksempelvis anmeldte værket for perioden 1. november 2016 til 30. juni 2017 nye priser, hvor MWh prisen var 103,81 kr. ekskl. moms. Prisændringen er omtalt i den vedhæftede opfølgningsmail til klager af 23. november 2017. Værket havde varmeår 1. juli - 30. juni. I sine beregninger har klager for hele varmeåret 2016/17 regnet med en pris på 448 kr. pr. MWh. Det var den pris, som værket anmeldte til ikrafttrædelse pr. 1. juli 2016. Prisen på 448 kr. pr. MWh var således kun gældende i godt 3 måneder af varmeåret 2016/17, mens en væsentlig del af sagens over-dækning allerede ved prisændringen pr. november 2016 blev tilbageført over MWh prisen.

At dele af en overdækning bliver tilbageført på de faste priselementer i fjernvarmetariffen er heller ikke i udgangspunktet urimeligt. I Uggehuse-Langkastrup Kraftvarmeværks a.m.b.a.' tilfælde er det i hvert fald ikke urimeligt, fordi værket ikke havde kostægte tarifiering, da dele af de variable omkostninger blev opkrævet over de faste priselementer i tariffen. Det ses også i den vedhæftede afgørelse til klager af 15. september 2017."

5. Retsgrundlaget

Retsgrundlaget fremgår af bilag til denne afgørelse.

6. Energiklagenævnets begrundelse for afgørelsen

Forsyningstilsynet (tidligere Energitilsynet) er nedsat i medfør af elforsyningslovens² § 78. Af bestemmelsens stk. 1 fremgår, at der til varetagelse af tilsyns- og klagefunktion på energiområdet nedsættes et Forsyningstilsyn. Det fremgår endvidere af elforsyningslovens § 80, at Forsyningstilsynet kan behandle og afgøre sager på eget initiativ eller på grundlag af en anmeldelse eller en klage. Varmeforsyningsloven og de øvrige love, som Forsyningstilsynet fører tilsyn med, indeholder ikke på samme måde som elforsyningslo-

² Lovbekendtgørelse nr. 418 af 25. april 2016 om elforsyning, der var gældende på tidspunkt, hvor afgørelsen blev truffet. Lovbekendtgørelsen er i dag erstattet af lovbekendtgørelse nr. 52 af 17. januar 2019.

ven specifikke bestemmelser om Forsyningstilsynets tilsyns- og klagefunktion. Det er dog Energiklagenævnets opfattelse, at de generelle bestemmelser i elforsyningslovens §§ 78 og 80 om Forsyningstilsynets funktioner og nedsættelse finder anvendelse på Forsyningstilsynet som sådan, uafhængig af, hvilket lovområde Forsyningstilsynet konkret behandler sager efter. Energiklagenævnet har herved lagt vægt på, at Forsyningstilsynet blev nedsat med hjemmel i elforsyningsloven, og at det derfor er naturligt, at generelle bestemmelser om Forsyningstilsynets funktioner m.v. findes i elforsyningsloven. Det følger ligeledes af ordlyden af elforsyningslovens § 78, stk. 1, at Forsyningstilsynet varetager tilsyns- og klagefunktioner på energiområdet.

Tilsynsmyndigheder har efter almindelig forvaltningsretlig praksis som sådan ikke pligt til at behandle alle klager. Det er fast antaget vedrørende tilsynsordninger, hvor én forvaltningsmyndighed fører tilsyn/kontrol med en anden forvaltningsmyndighed. Det samme må antages at være udgangspunktet i forhold til et lovbestemt tilsyn med en erhvervssektor – som Forsyningstilsynets virksomhed er udtryk for – medmindre en konkret fortolkning af den enkelte tilsynsbestemmelse måtte ændre herved. Dette udgangspunkt, hvorefter en tilsynsmyndighed ikke har pligt til at behandle klager eller andre henvendelser, gælder uanset, om den person, som klager, må anses for at have en væsentlig og individuel interesse i det forhold, der klages over (partsstatus/klageberettiget til Forsyningstilsynet).

Energiklagenævnet har i flere sager – herunder også andre sager vedrørende tilbagebetaling af overdækning - taget stilling til den nærmere fortolkning af de generelle tilsynsbestemmelser i elforsyningslovens § 78, stk. 1, og § 80. Energiklagenævnet har herved fundet, at bestemmelserne ikke pålægger Forsyningstilsynet en pligt til at behandle klagesager. Der kan bl.a. henvises til Energiklagenævnets afgørelser af 15. december 2008, j.nr. 1021-21 og 1021-28.

En tilsynsmyndighed som Forsyningstilsynet har således alene pligt til at realitetsbehandle henvendelser/klager, i hvilke der rejses konkret begrundet mistanke om, at der enten foreligger en lovovertrædelse af nogen betydning eller er udvist en ulovlig adfærd. Heraf følger, at en myndighed som minimum må foretage en vurdering af, om en henvendelse/klage rejser en sådan mistanke.

Forsyningstilsynet har ved afgørelse af 15. september 2017 og med senere opfølgning undersøgt det af klager påpegede forhold på baggrund af en henvendelse fra klager. Forsyningstilsynet har derudover ved afgørelse af 28. august 2017 behandlet en tilsvarende påstand fra en anden fjernvarmeforbruger hos Uggelhuse-Langkastrup Kraftvarmeværk a.m.b.a. Det fremgår ligeledes af den påklagede afgørelse af 28. august 2018, at Forsyningstilsynet ikke har indvendinger til den måde, som overdækningen er tilbageført på.

Energiklagenævnet finder på den baggrund, at klagers henvendelse til Forsyningstilsynet ikke rejser nogen ny konkret begrundet mistanke om lovovertrædelse af varmemforsyningsloven af nogen betydning. Energiklagenævnet finder på baggrund heraf, at Forsyningstilsynet var berettiget til at afvise at realitetsbehandle klagen af 12. august 2018 med senere opfølgning.

7. Energiklagenævnets afgørelse

Afgørelsen er truffet efter § 26, stk. 1, i lovebekendtgørelse nr. 64 af 21. januar 2019 om elforsyning.

Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Afgørelsen er truffet af Energiklagenævnets formand, jf. Energiklagenævnets formandsbemyndigelse af 30. november 2009 efter varmemforsyningsloven, punkt 3.

Søgsmål til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter VE-loven eller de regler, der udstedes efter loven, skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen, jf. varmemforsyningslovens § 26, stk. 4.

Afgørelsen offentliggøres i anonymiseret form på hjemmesiden www.naevneneshus.dk under menupunktet Nævnene > Energiklagenævnet > Tidligere afgørelser.

På nævnets vegne

Peter Ulrik Urskov
Nævnensformand

/Line Holst Juhl
Fuldmægtig, cand.jur.

Bilag

Uddrag af bekendtgørelse nr. 418 af 25. april 2016 om elforsyning:

”[...]

§ 78 Til varetagelse af tilsyns- og klagefunktion på energiområdet nedsætter energi-, forsynings- og klimaministeren et Energitilsyn. Energitilsynet behandler ikke klager vedrørende civilretlige tvister.

...

§ 80 Energitilsynet kan behandle og afgøre sager på eget initiativ eller på grundlag af en anmeldelse eller en klage.

[...]”